

Sa "Borcem" na vrhu

Miljan Blazović je rođen 1978. godine u Pančevu. Osnovnu školu završio je u Starčevu, Srednju elektrotehničku školu "Nikola Tesla" završio je u Pančevu. Za vreme svog odrastanja shvatio je da je sport poziv kojim želi da se bavi u životu pa se za dalje školovanje odlučuje za DIF u Beogradu u želji da napreduje odlučuje se i završava trenersku školu u Novom Sadu. Nakon školovanja postaje ponosni vlasik UEFA- B trenerske licence. Profesor je fizičke kulture u OŠ "Goce Delčev" u Jabuci, 15 godina je fudbalski trener, jedan je od najuspešnijih trenera u FK "Borac" Starčevo. Oženjen je Danijelom, iz braka imaju ćerke Andreu i Nikolinu.

Odakle toliko interesovanje za sport, na prvom mestu fudbal?

- Sa 10 godina sam aktivno počeo da treniram fudbal u starčevačkom "Borcu". Veliki uticaj na mene i uzor mi je bio pokojni otac Nikola koji je bio legenda "Borca". Sećam se da sam kao klinac jedva čekao da odem na trening a zatim da zaigram na utakmici. U porodici je fudbal bukvalno bio naj važnija sporedna stvar, kroz godine odrastanja ljubav prema tom sportu i sportu uopšte nije jenjavala tako da mi je to danas osnovna i egzistencionalna delatnost.

Za dobrog sportistu pored volje bitni su još neki faktori?

- Od samog starta pored velike volje imao sam sreću da me treniraju vrsni pedagozi i treneri Dragan Celin , Miroslav Žekić, Spasen Spasenovski i Zoran Pejić Mujke, kojeg smatram sinonimom starčevačkog fudbala. Imao sam čast da treniram i igram rame uz rame sa Dušanom i Stevanom Milakarom, Igorom Matijaševićem, Darkom Radosavljevićem, Nebojšom Stanom i Ivanom Nikolićem, za mene je potpuno ne shvatljivo kako niko od tih igrača nije dospeo do saveznog ranga. To bi mogao biti dokaz da je protekcija i u sportu kao u mnogim drugim sferama svakodnevnica.

Nakon nekog vremena napuštate matični klub?

- Ispadanjem seniorske ekipe iz Vojvođanske zone sezone 92/93 prelazim u pančevački "Dinamo" gde počinjem da igram za mlađe kategorije. U Pančevu su mi treneri bili takođe kvalitetni pedagozi Miljenko Marin, Stevan Mojsilović koji trenutno vodi "Domžale" (prva liga Slovenije) i Aleksandar Janković koji je danas pomoćnik Siniše Mihajlovića. Upisom Fakulteta vraćam se u matični "Borac" gde smo kao seniorska ekipa osvojili prvo mesto u Južnobanatskoj ligi "B".

Ubrzo ste dobili i prvi trenerski poziv?

- Kao student druge godine DIF-a od uprave "Dinama" dobijam poziv da vodim njihovu školu fudbala što sam i prihvatio. Za 10 godina koje sam tamo proveo kao trener vodio sam po jednu sezonu petlice, pionire, kadete da bi se kao trener podmlatka zadžao šest sezona, u dva navrata sam vodio prvi tim "Dinama" a u oba slučaja kao prelazno rešenje u smeni šefova stručnog štaba. U jednom periodu sam bio član stručnog štaba FK-a "Obilić" iz Beograda koji igra u Prvoj ligi Srbije.

Ubrzo su se desile velike promene u vašem životu i karijeri?

- Nakon dugogodišnjih zamena kao professor fizičke kulture, napokon 2009. godine zasnivam stalni radni odnos u OŠ "Goce Delčev" u Jabuci. Odlučio sam da napravim veliki preokret u svom životu, uz dužno poštovanje zahvalio sam se upravi FK-a "Dinamo" na dugogodišnjoj saradnji i poverenju koje sam imao od tog kluba, vraćam se gde je sve počelo. U Starčevo, kao koordinator mlađih kategorija.

Usledio je i poziv za prvi tim?

- Prvi trenerski poziv od "Borca" sam dobio 2010/2011. u završnici jesenjeg dela prvenstva. U dva poslednja kola, za šta su me angažovali, ostvarili smo dve pobede u Starčevu protiv "Bačke 1901" i "Zadrugara" iz Lazarevca, tadašnjih čelnih timova na tabeli. Nakon toga "Borac" je promenio dva trenera, pa sam ponovo angažovan i od tada pa do dana današnjeg traje moja karijera kao kao glavnog trenera u FK-u "Borac" gde sam počeo i trenirao kao dete. Trenutno zauzimamo treće mesto na tabeli što je ujedno i najveći uspeh našeg kluba od kada postoji.

Kakvi su vam planovi za budućnost?

- Budućnost je neizvesna i ne bih sa sigurnošću mogao da je predvidim. Zahvalio bi se upravi Kluba na poverenju koje mi je ukazano. Veliku zahvalnost dugujem roditeljima dece koja treniraju koji mi takođe ukazuju poverenje i nesebičnu pomoć u mom dosadašnjem radu. Za kraj bi dodao svim Starčevcima da poštuju svoju porodicu, prijatelje, komšije i da budu budu živi i zdravi.